

національній безпеці України / О. В. Глазов // Наукові праці. Політологія. – 2012. – Вип. 185. Том 197. – С. 78-82.

3. Форос Г. В. Інформаційний тероризм як загроза національній безпеці України / Г. В. Форос, А. В. Форос // Правова держава. – 2010. – № 12. – С. 256-261.

4. Про основи національної безпеки України: Закон України від 19 червня 2003 р. № 964-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/964-15/print1453106078520210>.

УДК 343.9

Білоконна І. О., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Роцина І. О., к.ю.н., доцент

ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ У ЗВ'ЯЗКУ З ПЕРЕДАЧЕЮ ОСОБИ НА ПОРУКИ

Побудова в Україні сучасної європейської демократичної правової держави, формування повноцінного громадянського суспільства, проголошення людини (її життя і здоров'я, честі і гідності, недоторканності і безпеки) Конституцією України найвищою соціальною цінністю потребують більш активної реалізації відновлювальної функції кримінального права, диверсифікації засобів її виконання. Це зумовлює необхідність створення найбільш дієвих юридично-правових механізмів вирішення кримінально-правових конфліктів, метою яких є забезпечення прав потерпілих від злочинів та інтересів держави шляхом звільнення осіб від кримінальної відповідальності.

Одним із видів звільнення від кримінальної відповідальності є звільнення у зв'язку з передачею особи на поруки. У ст. 47 КК України зазначається, що особу, яка вперше вчинила злочин невеликої або середньої тяжкості та щиро покалася, може бути звільнено від кримінальної відповідальності з передачею її на поруки колективу підприємства, установи чи організації за їхнім клопотанням за умови, що вона протягом року з дня передачі її на поруки виправдає довіру колективу, не ухилятиметься від заходів виховного характеру та не порушуватиме громадського порядку [1].

Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з передачею особи на поруки може мати місце за сукупності таких умов:

- 1) особа вчинила злочин вперше;
- 2) діяння належить до злочинів невеликої або середньої тяжкості;
- 3) особа, яка вчинила злочин, щиро покалася;
- 4) колектив підприємства, установи чи організації звернувся з

клопотанням про передачу йому на поруки такої особи;

5) особа, яка вчинила злочин, не заперечує проти закриття кримінальної справи за даною нереабілітуючою підставою.

Процесуальною умовою звільнення від кримінальної відповідальності є наявність клопотання колективу підприємства, установи або організації про передачу на поруки особи, що вчинила хоча б один із зазначених злочинів.

Матеріальною умовою звільнення такої особи від кримінальної відповідальності є її щире розкаяння у вчиненому злочині. Таке каяття, як уже відзначалося, передбачає усвідомлення особою своєї провини, щирий жаль про вчинений злочин і осуд своєї поведінки [2].

Закон дозволяє звільнити особу від кримінальної відповідальності у зв'язку з передачею її на поруки лише за наявності клопотання колективу підприємства, установи чи організації. За своїм змістом дане клопотання включає:

1) вмотивоване прохання відповідного колективу звільнити від кримінальної відповідальності особу, яка вчинила злочин, і передати її йому на поруки;

2) зобов'язання колективу здійснювати заходи виховного характеру, спрямовані на недопущення вчинення особою, взятою на поруки, нових злочинів, а також своєчасно повідомляти про обставини, які перешкоджають виконанню виховної функції.

Порядок звернення колективу з клопотанням про передачу особи на поруки регламентується кримінально-процесуальним законодавством. Закон не вказує, колектив якого саме підприємства, установи чи організації має право звернутись із клопотанням про звільнення від кримінальної відповідальності і передачу особи йому на поруки. Як правило, найбільшими можливостями з погляду проведення виховних заходів володіє колектив за місцем роботи або навчання правопорушника [3, с. 412].

Закриття кримінальної справи у зв'язку з передачею особи на поруки не звільняє її від обов'язку відшкодувати матеріальні збитки, завдані нею державним, громадським інтересам або громадянам.

Звільнення від кримінальної відповідальності не тотожне припиненню кримінальної справи. Останнє має місце і за умови неможливості реалізувати існуючі кримінально-правові відносини. Це може бути, зокрема, за таких умов, як смерть винної особи чи її психічне захворювання, або за умов скасування того закону, за яким була у свій час засуджена особа.

Отже, аналізований вид звільнення від кримінальної відповідальності належить до числа необов'язкових (факультативних) і умовних. Факультативність звільнення від кримінальної відповідальності полягає в тому, що суд, навіть при наявності передумови і підстави, не зобов'язаний

звільняти особу від кримінальної відповідальності, якщо визнає це недоцільним. Крім того, аналізоване звільнення застосовується під визначеною умовою, а саме: особа протягом року після передачі на поруки повинна виправдати довіру колективу, не ухилятися від заходів виховного характеру і не порушувати громадського порядку. У випадку порушення цих умов особа притягається до кримінальної відповідальності за вчинений нею злочин у порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним Кодексом України [2].

Література

1. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 р. № 2341-III (станом на 18.03.2016) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>
2. Кримінальний процесуальний кодекс України: від 13 квітня 2012 р. № 4651-VI (станом на 28.02.2016) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>
3. Кримінальне право України. Загальна частина: підручник / Ю. В. Баулін, В. І. Борисов, Л. М. Кривоченко та ін.; за ред. В. В. Сташиса, В. Я. Тація. – 4-е вид., перероб. і допов. – К.: Право, 2010. – 456 с.

УДК 343.3/.7

Браславець К. П., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Циганій С. О., асистент

ТІЛЕСНІ УШКОДЖЕННЯ – ПРОБЛЕМИ КВАЛІФІКАЦІЇ

На даний час в Україні виникає проблема стосовно правильної кваліфікації кримінальних правопорушень пов'язаних із заподіянням потерпілим тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості, що призводить до призначення винним особам більш тяжкого або більш м'якого покарання ніж повинно бути.

В цілому призначення покарання, що не відповідає тяжкості вчиненого злочину зумовлюється порушення норм матеріального і процесуального права, які допускаються під час досудового розслідування, самого судового розгляду та в процесі проведення судово-медичної експертизи. Такими нормами є стаття 384 Кримінального кодексу України, де передбачено кримінальну відповідальність експерта за надання завідомо неправдивого висновку та стаття 385 КК України, за якою відповідальність настає при відмові без поважних причин від виконання покладених на експерта обов'язків у суді або під час провадження досудового розслідування [1].